

תת"ע 1978/11/21 - מדינת ישראל נגד גיא נועם חטאב

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 1978-11-21 מדינת ישראל נ' חטאב
תיק חיצוני: 30251549876

בפני **כבוד השופטת אושרת חנה בר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **גיא נועם חטאב**

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בדוח, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, המבקש נהג במהירות של 141 קמ"ש במקום 90 קמ"ש - עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות תעבורה. עבירה מיום 10.6.2020.
 3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 07.11.2021. הדיון בעניינו נדחה ונקבע ליום 24.1.2022. המבקש קיבל דבר דואר רשום אודות מועד הדיון הנדחה. דבר הדואר הרשום נסרק בתיק בית המשפט וחזר בציון "לידי נמען רשום".
 4. לטענת המבקש הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש מאחר ולא קיבל את הזימון לדיון מהשוטר בשטח וכן לא קיבל את הזימון לדיון בו נשפט בהיעדרו. עוד טען ב"כ המבקש, כי הפרטים הרשומים על אישור המסירה בכל הנוגע לחתימה ולשם המבקש, אינם של המבקש עצמו, שכן לטענתו, במועד החתימה על אישור המסירה, שהה המבקש בחו"ל.
- עוד טען המבקש לקיומו של חשש לעיוות דין וכן כי המבקש כופר בעבירה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל את כתב האישום וההזמנה לדיון בשטח מהשוטר. עוד טענה המשיבה, כי על פי בדיקה שערכה, המבקש שהה בארץ ביום 14.11.2021. עוד טענה המשיבה כי אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום והזמנה לדין אשר ניתנו למבקש מיד ובסמוך לאחר שהשוטר עצר את המבקש. בכתב האישום מצוין המועד בו על הנאשם היה להתייצב לבית המשפט לדין ביום 7.11.2021. לכתב האישום מצורף אישור קבלת הדו"ח ביום 10.6.2020, הוא מועד ביצוע העבירה, כאשר המבקש לא חתם על אישור קבלת הדו"ח עקב קורונה.

הדין ביום 7.11.2021 לא התקיים בסופו של יום בשל העדר קלדניות.

ביום 8.11.2021, התקיים דין בהיעדרו של הנאשם והדין בעניינו נדחה ליום 24.1.2022.

דבר הדחייה הודע לנאשם באמצעות אישור מסירה כדין.

אישור המסירה סרוק בתיק בית המשפט, חזר בציון "לידי נמען רשום".

בנוגע לטענה כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר הרשום, אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 רע"פ סאלם:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדין או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות."

טענת המבקש כי החתימה של המבקש על אישור המסירה אינה של המבקש עצמו, נעדרת כל תימוכין.

כמו כן, לא מצאתי במסמכים שהוצגו מטעם המבקש כדי לתמוך בטענתו, כי במועד הנקוב באישור המסירה, קרי 14.11.2021, שהה המבקש בחו"ל, וגם בחתימות שהוצגו בדרכון, אין כדי לתמוך בטענה זו.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

זאת ועוד, עיון בכתב האישום וההזמנה לדין שנמסרה למבקש, בדברי מקבל הדו"ח, הוא המבקש, נרשם: **"אתה צודק,**

טעית".

יש לראות בדברי המבקש ראשית הודיה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה על תנאי וקנס.

יש לזכור, כי מדובר בכתב אישום והזמנה לדין. אין בעונש שהושת על המבקש כדי להחמיר עמו כלל וכלל. בית המשפט גם לקח בחשבון את העובדה כי המבקש היה פסול במסגרת פסילה מנהלית.

13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחת.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.